

عنوان مقاله:

تحلیل عوامل مؤثر بر افزایش تابآوری اجتماعی شهرها (مطالعه موردی: شهر نجفآباد)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیای اجتماعی شهری، دوره 7، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندها:

راضیه ایزدی - دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

احمد خادم الحسینی - دانشیار گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

حمید صابری - استادیار گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

مهری اذانی - استادیار گروه جغرافیا، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

تبیین موضوع: تابآوری اجتماعی در جهت بهبود و حفظ عملکرد شهر به عنوان یکی از راهبردهای اساسی به منظور کاهش بلایا در برابر مخاطرات به تشكیل گروههای اجتماعی و ارتقای سرمایه اجتماعی و افزایش مشارکت بین ساکنین تاکید ویژه دارد؛ بنابراین شناسایی عوامل تاثیرگذار بر ارتقای تابآوری اجتماعی می‌تواند موجب کاهش آسیب‌پذیری در برابر مخاطرات طبیعی گردد؛ از این‌رو این پژوهش، با هدف شناسایی شاخص‌ها و عوامل موثر بر تابآوری اجتماعی، تحلیل رابطه بین شاخص‌های اجتماعی، به سنجش و مقایسه زیرمیارهای اجتماعی تابآوری در شهر نجف‌آباد می‌پردازد. روش: مقاله حاضر از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ ماهیت، توصیفی- تحلیلی می‌باشد. جمع‌آوری اطلاعات به صورت اسنادی و پیمایشی و با استفاده از پرسشنامه می‌باشد. به منظور تحلیل و پردازش داده‌ها از مدل معادلات ساختاری ایموس استفاده شده است. یافته‌ها: طبق نتایج بدست‌آمده تاثیرگذارترین شاخص در ارتقای سطح تابآوری اجتماعی در برابر مخاطرات طبیعی شهر نجف‌آباد، شاخص سرمایه اجتماعی با ضریب مسیر 0.82 می‌باشد. نتایج: در صورت تلاش جهت بهبود روابط همسایگی می‌توان امیدوار بود که در هنگام وقوع مخاطرات، افراد با واکنش و رفتار مناسب و به موقع، جان خود و اطرافیان- شان را حفظ کنند و کمتر دچار آسیب‌های روحی، مالی و جانی شوند. به طور کلی ارتقای سرمایه اجتماعی و مشارکت و همکاری بین شهر و زندان می‌تواند موجب افزایش تابآوری اجتماعی در شهر نجف‌آباد و کاهش آسیب‌پذیری در زمان وقوع مخاطرات شود.

کلمات کلیدی:

تابآوری، تابآوری اجتماعی، مخاطرات طبیعی، تحلیل مسیر، نجف‌آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:<https://civilica.com/doc/1129150>